

Пътлив пъятъ.

Една бубулечка пропълзѣ на кръстопожтя и се спрѣ върху едно бѣло камъче, да си напече гърбенцето на слънцето. Край нея мина старъ, надутъ пуйкъ, наведе се, разгледа я и рече:

— Щѣхъ да те клѣвна, ама си много черна. Пъкъ азъ черни гадинки не ямъ. Какво чакашъ тута?

— Чакамъ да мине нѣкоя кола съ спони, че да я катурна. Малко ли съмъ ги прекатурвала, — похвали се бубулечката.

Пуйка прихна:

— Клю, клю, лю, ле! Ха, ха, хе!

Две малки деца минаха по уличката и, като видѣха наежения пуйкъ, спрѣха се. Едното рече:

— Сякашъ пуйкъ.

— Не е пуйкъ — таласъминъ! — изпищѣ другото.

И двамата малчугани уплашено хукнаха надоле, като вдигнаха облакъ прахъ подире си.

Излѣзе насреща баба имъ:

— Какво има, бре дяволи, че сте се втурнали като пощръклѣли?

— На кръстопожтя видѣхме единъ таласъминъ!

— Таласъминъ ли? Хвала Богуу! Посредъ бѣль день таласъминъ, — извика тя и бѣрзо влѣзе въ кжщи да запали кандилцето. Кандилцето запрѣщѣ и разбуди задрѣмалия котакъ на огнището. Котакъ стана, протегна се и важно потегли къмъ хармана да обиколи купнитѣ. Орлякъ врабчета бѣха накацали на купнитѣ. Котакъ ги издебна и съ единъ скокъ се метна срѣдъ тѣхъ. Врабчетата прѣпнаха и съ писъкъ се прѣснаха на всички страни. Потрепера зелениятъ пѣтель, който кълвѣше зърно на другия купенъ, плесна криле и прехврѣкна на плета. Тревожно и на